

Sygn. akt I C 130/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2014 r.

Sąd Okręgowy w Lublinie I Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Piotr Jakubiec

Protokolant: Małgorzata Siuda

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2014 r. w Lublinie

na rozprawie

sprawy z powództwa K. Ł.

przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w L.

o uchylenie uchwały

I. oddała powództwo;

II. nie obciąża powoda kosztami procesu;

III. nieuiszczoną opłatę od pozwu przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt I C 130/13

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 30 stycznia 2013 roku skierowanym przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej w L. powód K. Ł. wystąpił o stwierdzenie nieważności uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w L. nr (...), podjętej w dniu 28 listopada 2006 r. w przedmiocie wykluczenia go z członkostwa w spółdzielni. (petitum pozwu k. 2)

W uzasadnieniu pozwu podniósł, że zaskarżoną uchwałą Rada Nadzorcza Spółdzielni Mieszkaniowej, na posiedzeniu w dniu 28 listopada 2006 r, postanowiła wykluczyć go z grona swoich członków. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że od dłuższego czasu uporczywie uchyla się od obowiązku uiszczania należności za korzystanie z lokalu mieszkalnego w L. przy ul. (...), co jest sprzeczne z § 10 pkt 6 Statutu Spółdzielni. Powód wskazał, że jako członek spółdzielni miał prawo odwołać się od uchwały o wykluczeniu do walnego zgromadzenia, w terminie określonym w statucie, albo zaskarżyć uchwałę rady nadzorczej do sądu w terminie sześciu tygodni od dnia doręczenia członkowi uchwały z uzasadnieniem, lecz z uwagi na fakt, iż od 1 stycznia 2004 r do 3 marca 2011 r. przebywał w Zakładzie Karnym, został faktycznie pozbawiony tego prawa. Uchwała Spółdzielni Mieszkaniowej w L. została bowiem przesłana na adres „ul. (...)”, podczas gdy pod tym adresem nie przebywał, o czym strona pozwana wiedziała. Świadczy o tym korespondencja prowadzoną ze Spółdzielnią, w której posługiwał się adresem Zakładu Karnego w C.. Wobec tego zaskarżona uchwała nie została mu prawidłowo doręczona, wobec czego powinna być uchylona, jako sprzeczna z prawem. Po jego stronie brak jest również uporczywości w zaleganiu z płatnościami, gdyż pomimo dobrych chęci, pozbawiony był zarobkowania i możliwości spłaty jakichkolwiek zobowiązań.

Odnosząc się do kwestii wniesienia powództwa o uchylenie uchwały po przewidzianym 6 tygodniowym terminie na jej zaskarżenie podniósł, że w okolicznościach niniejszej sprawy istnieją podstawy do nieuwzględnienia upływu sześciotygodniowego terminu do wytoczenia powództwa o uchylenie uchwały. W sprawie brak jest bowiem przesłanek przewidzianych w art. 24 § 2 Prawa spółdzielczego, uzasadniających wykluczenie powódki z grona członków pozwanej Spółdzielni. Jego działania nie były wynikiem świadomego, celowego i umyślnego działania polegającego na uporczywym nie wnoszeniu opłat czynszowych, a przez to działania na szkodę Spółdzielni. Powód o zapadłej uchwale dowiedział się dopiero po wyjściu z Zakładu Karnego tj. w marcu 2011 r. Od tamtej pory próbował podejmować różne kroki, zmierzające do zmiany zaistniałego stanu rzeczy, a w szczególności zmiany wskazanej uchwały. (uzasadnienie pozwu k. 2-4)

W piśmie procesowym z dnia 21 czerwca 2013 roku (data wpływu) powód wskazał, że sytuacja, gdy członkowi nie doręczono zawiadomienia o wykluczeniu wraz z uzasadnieniem, to przewidziany termin do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały nie rozpoczyna swego biegu. Okoliczność, że wiedział o treści uchwały, nie wywiera w tym zakresie żadnych skutków prawnych. (k. 95)

Pismem z dnia 20 sierpnia 2013 powód, powołując się na pisma z dnia 7 marca 2011 roku oraz 28 marca 2011 roku, skierowane do niego przez Spółdzielnię wskazał, że pozwana spółdzielnia wiedziała, iż przebywał w Zakładzie Karnym. (k. 168)

Również kolejnymi pismami z dnia 22 sierpnia 2013 roku, jak również z dnia 20 września 2013 roku (data wpływu) wskazał, że Spółdzielnia Mieszkaniowa w L. wysyłała do niego począwszy od 2004 roku pisma na adres Zakładu Karnego w C.. (k. 179, 193)

W odpowiedzi na pozew pozwana wniosła o odrzucenie, ewentualnie oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania według norm prawem przepisanych. (k. 230) Uzasadniając swoje stanowisko podniosła, że powód nie zachował terminu zwitego określonego w ustawie Prawo spółdzielcze, zakreślającego dopuszczalny termin, w jakim możliwe było zaskarżenie do Sądu uchwały nr (...) Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w L. z dnia 28 listopada 2006 roku. Wskazała również, że zawiadomienie z dnia 4 grudnia 2006 roku o podjęciu uchwały w przedmiocie wykluczenia powoda, zostało prawidłowo doręczone powodowi na adres zamieszkania określony w deklaracji członkowskiej. Powód nie udowodnił, że dokonał zgłoszenia wobec Spółdzielni Mieszkaniowej w L. skutecznej zmiany adresu do doręczeń. Podstawą uznania, iż powód w chwili doręczenia uchwały Rady Nadzorczej Spółdzielni mieszkał pod adresem ul. (...) było również wezwanie skierowane do pozwanej przez Sąd Rejonowy w Lubartowie z dnia 11.05.2006 r. w sprawie I Ns 518/05, w którego treści znajduje się stwierdzenie: „K. Ł. zamieszkałego w L. przy ul. (...)”. Pozwana nie miała także obowiązku weryfikowania, czy adres zamieszkania zgłoszony w deklaracji członkowskiej jest tożsamy z adresem do korespondencji. Przepis art. 24 § 5 ustawy Prawo spółdzielcze, w sposób wyraźny obciąża obowiązkiem zgłoszenia zmiany adresu zainteresowanego członka, w tym przypadku powoda. Pozwana wskazała, że uchwała organu spółdzielni o wykluczeniu członka jest oświadczeniem woli osoby prawnej, którego skuteczność w zakresie zawiadomienia wykluczonego, należy ocenić według unormowania zamieszczonego w art. 24 § 5 ustawy Prawo spółdzielcze i art. 61 k.c. Odesłanie art. 61 k.c. nie wymaga, aby adresat zapoznał się treścią oświadczenia woli, gdyż istotne jest tylko stworzenie mu takiej możliwości. Powód winien w sposób wyraźny podać do wiadomości Spółdzielni nowy adres zamieszkania, na który Spółdzielnia miałaby dokonywać doręczeń korespondencji. Nie jest wystarczające powoływanie się przez powoda, iż Spółdzielnia wysyłała do niego pisma na szereg innych adresów, gdyż odbywało się to z własnej inicjatywy Spółdzielni i dotyczyło pism o zupełnie innym charakterze. Spółdzielnia nie była w tamtych przypadkach związana dla zachowania skuteczności doręczeń wymogami Statutu, czy Prawa spółdzielczego. W sprawie zdaniem strony zastosowanie znajduje domniemanie określone w art. 24 § 5 zd. 3 ustawy Prawo spółdzielcze oraz § 16 ust. 2 Statutu Spółdzielni Mieszkaniowej w L., zgodnie z którym, zwrot zawiadomienia z powodu niezgłoszenia przez członka zmiany podanego przez niego adresu ma moc prawną doręczenia.

W toku rozprawy pełnomocnik pozwanego podał, iż nie wnosi o odrzuceniu pozwu, zarzuca natomiast uchybienie terminu do zaskarżenia uchwały. (k. 284)

Pismem z dnia 12 listopada 2013 roku (data wpływu) powód wskazał, że jego była żona zobowiązała się do spłaty zadłużenia wobec spółdzielni. (k. 307) Podał również, że po opuszczeniu Zakładu Karnego czynił starania zmierzające do spłaty zadłużenia. (k. 311)

Pismem z dnia 18 grudnia 2013 roku (data wpływu) pozwana wskazała, że w okresie od dnia 6 września 2006 roku do dnia 10 sierpnia 2007 roku dochodziło do wielokrotnej zmiany zakładu karnego, w którym przebywał K. Ł., o czym powód nie informował pozwanej oraz, jak wynika ze wskazanych dokumentów, nie informował także Sądów, które samodzielnie ustalały aktualne miejsce pobytu powoda we wskazanym okresie. Pozwana winna była wysłać zawiadomienie o podjętej uchwale oraz tę uchwałę na adres powoda przy ulicy (...) w L., zwłaszcza, że odmiennie niż dotychczas wskazywał to powód, w okresie od dnia 6 września 2006 roku do dnia 10 sierpnia 2007 roku nie przebywał on w Zakładzie Karnym w C., lecz w aresztach śledczych i zakładach karnych w innych częściach kraju, o czym pozwanej nie informował.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 2 października 1992 r. K. Ł. uzyskał członkostwo w Spółdzielni Mieszkaniowej w L. (bezsporne, deklaracja przystąpienia do Spółdzielni - akta spółdzielcze).

Od dnia 13 października 1992 r. przysługiwało mu spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu nr (...) położonego w L., przy ul. (...), znajdującego się w zasobach pozwanej spółdzielni. Uprawnienia do zamieszkiwania w przedmiotowym lokalu uzyskali również żona powoda J. Ł. oraz H. Ł. jego syn. (bezsporne, przydział lokalu mieszkalnego - akta spółdzielcze, k. 20)

Począwszy od dnia 13 marca 2001 roku do 10 marca 2003 roku stosowano wobec powoda środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania. Następnie powód od dnia 1 stycznia 2004 r. do 2 marca 2011 r. wykonywał karę pozbawienia wolności. (bezsporne, pismo powoda skierowane do Rady Nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w L. - akta spółdzielcze, k. 25-26)

W okresie tym, w pismach z dnia 5 grudnia 2004 roku, 27 grudnia 2004 roku, 20 kwietnia 2005 roku, K. Ł. zwracał się do Spółdzielni Mieszkaniowej posługując się adresem Zakładu Karnego w C. „ul. (...), (...) (...) C.”. W dniu 15 lutego 2006 roku pomiędzy Spółdzielnią a K. Ł. została zawarta ugoda, w której jako miejsce zamieszkania powoda wskazano „ul. (...) (...)” (bezsporne, k. 56 z akt INs 518/05).

Opłaty związane z przysługującym prawem K. Ł. regulował do 2003 r., pozostawała w tym czasie niewielka zaległość. Od 2004 r. należności nie były regulowane. (bezsporne).

W związku z zadłużeniem, które na dzień 31 października 2006 roku wynosiło łącznie 8.117,36 zł (w tym należności głównej tytułem opłaty eksploatacyjnej 6.807,67 zł oraz należności głównej tytułem opłaty za wodę 201,13 zł) Zarząd Spółdzielni skierował do Rady Nadzorczej wniosek o wykluczenie powoda z członkostwa spółdzielni. (informacja ze spółdzielni, znak N- (...) - akta spółdzielcze)

W dniu 28 listopada 2006 roku uchwałą nr (...) na podstawie § 36 ust. 1 pkt 14 Statutu Spółdzielni, Rada Nadzorcza Spółdzielni postanowiła wykluczyć K. Ł. z członkostwa. W uzasadnieniu uchwały wskazano, że K. Ł. od dłuższego czasu uparczywie uchyla się od obowiązku uiszczania należności za korzystanie z lokalu mieszkalnego znajdującego się w L. przy ul. (...), co jest sprzeczne z postanowieniami Statutu Spółdzielni, wymienionymi w § 10 pkt 6, stanowiącym o obowiązku terminowego uiszczania opłaty za użytkowanie lokalu przez członka Spółdzielni. Zgodnie z § 14 ust. 2 pkt 4 Statutu Spółdzielni uparczywe uchylanie się od wykonywania zobowiązań finansowych wobec Spółdzielni stanowi podstawę do wykluczenia z członkostwa. (bezsporne, uchwała - akta spółdzielcze, k. 274 akt sprawy)

Zawiadomienie o podjętej uchwale wraz z pouczeniem o sposobie i terminie odwołania do Zebrania Przedstawicieli lub zaskarżenia do sądu zostało wysłane na adres: „ulica (...)”. Przesyłki nie podjęto w terminie. (bezsporne)

W okresie od 28 września 2006 roku do dnia 1 lutego 2007 K. Ł. znajdował się na Oddziale Neurologicznym Szpitala Aresztu Śledczego w G.. W dniu 1 lutego 2007 roku został przeniesiony do Aresztu Śledczego W. (...). (pismo z Zakładu Opieki Zdrowotnej AŚ w G. k. 122, pismo z Sądu Rejonowego w Gdańsku k. 156)

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o wskazane powyżej dowody z dokumentów. Autentyczności i zgodność ich treści z prawdą żadna ze stron procesu nie kwestionowała, Sąd również nie znalazł podstaw do odmowy oparcia na nich podstawy ustaleń stanu faktycznego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Przepisy art. 24 ustawy z dnia 16 września 1982 r. prawo spółdzielcze (Dz.U z 2013 roku, poz. 1443) przewidują, iż rozwiązanie stosunku członkostwa w spółdzielni może nastąpić poprzez wykluczenie albo wykreślenie członka spółdzielni. Sankcje wykluczenia i wykreślenia różnią się między sobą przede wszystkim tym, że pierwsza z nich jest związana z ujemną oceną moralną lub obyczajową postępowania członka spółdzielni, podczas gdy wykreślenie nie zawiera takiej oceny. (por. wyrok Sądu Najwyższego z 14 marca 2008 r. IV CSK 515/2007, OSNC-ZD 2009, nr B, poz. 35)

Na wstępie należy wskazać, że badanie przesłanek z art. 24 Prawa spółdzielczego powinno być poprzedzone oceną, czy doręczenie zaskarżonej uchwały wywołało skutki prawne, oraz czy rozpoczął się bieg terminu do wniesienia powództwa, co w sprawie stanowiło przedmiot sporu. W tym zakresie wskazać należy, że organ, który podjął uchwałę w sprawie wykreślenia albo wykluczenia, ma obowiązek zawiadomić członka na piśmie wraz z uzasadnieniem o wykreśleniu albo wykluczeniu ze spółdzielni w terminie dwóch tygodni od dnia podjęcia uchwały. Stosownie do art. 24 § 5 ustawy termin do wniesienia skargi do sądu na uchwałę rady nadzorczej wynosi 6 tygodni od doręczenia członkowi uchwały z uzasadnieniem. Zawiadomienie zwrócone z powodu niezgłoszenia przez członka zmiany podanego przez niego adresu ma moc prawną doręczenia. Stosownie do § 10 ust 7 Statutu Spółdzielni jej członek ma obowiązek zawiadomić Spółdzielnię o zmianie danych zawartych w deklaracji przystąpienia do Spółdzielni. Zgodnie zaś z § 16 ust. 2 Statutu zawiadomienie zwrócone z powodu nie zgłoszenia przez członka zmiany podanego adresu ma moc prawną doręczenia. (statut spółdzielni k. 108-146)

Sąd podziela ugruntowane orzecznictwo Sądu Najwyższego, zgodnie z którym w sytuacji, gdy członkowi nie doręczono zawiadomienia o wykluczeniu wraz z uzasadnieniem art. 24 § 3 pr. spółdzielczego, to termin do wniesienia powództwa o uchylenie uchwały nie rozpoczyna swego biegu. Okoliczność, że członek wiedział o treści uchwały, nie wywiera w tym zakresie żadnych skutków prawnych" (por. wyrok Sądu Najwyższego z 7 lutego 2000 r., I CKN 387/98, LEX nr 50857, wyrok Sądu Najwyższego z 28 stycznia 1985 r., II CR 6/857, czy wyrok Sądu Najwyższego z 21 stycznia 2004 r., IV CK 342/02, LEX nr 187164).

Zarówno ustawa, jak i statut spółdzielni nie precyzują formy, w jakiej zawiadomienia o zmianie adresu ma nastąpić. W tym zakresie podnieść należy, co zostało wyżej wskazane, że powód przed podjęciem uchwały, to jest w pismach z dnia 5 grudnia 2004 roku, 27 grudnia 2004 roku, 20 kwietnia 2005 roku, zwracał się do spółdzielni posługując się adresem Zakładu Karnego w C. tj. „ul. (...), (...)-(...) C.". Nie stanowiło przedmiotu sporu, że powód nie złożył jednoznacznego oświadczenia o zmianie jego miejsca pobytu, jak również o tym, w jakim okresie powinna nastąpić zmiana adresu do doręczeń. (akta spółdzielcze).

Zwrócić również należy uwagę na fakt, że w piśmie z dnia 25 marca 2006 roku, skierowanym do Sądu Rejonowego w Lubartowie, powód powołał się na ugodę, zawartą z pozwaną. Została ona zawarta w dniu 15 lutego 2006 roku pomiędzy Spółdzielnią a K. Ł. „zamieszkałym w L., ul. (...)(...)”. Nie sposób zatem uznać, że ostatnim adresem jakim posługiwał się powód i na który powinno nastąpić doręczenie uchwały był adres Zakładu Karnego. (k. 56, 57 z akt I Ns 518/05).

Na marginesie należy zaznaczyć, że pozwana również w dniu 11 maja 2006 roku nie miała podstaw do przypuszczenia o zmianie faktycznego miejsca pobytu powoda, skoro w piśmie z tego dnia zostało do niej wystosowane pismo z Sądu Rejonowego w Lubartowie, w przedmiocie udzielenia informacji odnośnie powoda zamieszkałego pod w/w adresem. (akta spółdzielcze) Dlatego też uchwałę należy uznać za skutecznie doręczoną.

W przedmiotowej sprawie bezspornym pozostawało, na co wskazał powód, że o wykluczeniu ze spółdzielni faktycznie dowiedział się i odebrał przсланą do niego przesyłkę w marcu 2011 roku. Jak podał: „znalazłem wtedy pismo potwierdzające ten fakt, które przeleżało 5 lat nawet nieotwarte. Napisane w nim było, że od tej decyzji mam prawo odwołać się”. (pismo z dnia 8 sierpnia 2012 roku - data wpływu – akta spółdzielcze) Nie ulega zatem wątpliwości, że w chwili tej powód nie tylko dowiedział się o wskazanej decyzji, ale również zapoznał się z jego treścią oraz pouczeniem.

Z przytoczonych okoliczności wynika zatem, iż powód wytoczył powództwo po upływie terminu przewidzianego w art. 24 § 6 pkt 2 ustawy.

Stosownie do art. 42 § 8 w zw z art. 24 § 6 pkt 2 ustawy sąd może nie uwzględnić upływu terminu, o którym, jeżeli utrzymanie uchwały walnego zgromadzenia w mocy wywołałoby dla członka szczególnie dotkliwe skutki, a opóźnienie w zaskarżeniu tej uchwały jest usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami i nie jest nadmierne. Zastosowanie przepisu art. 42 § 8 ustawy jest możliwe w razie kumulatywnego spełnienia wymienionych w nim przesłanek. (por. wyrok Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 13 czerwca 2001 r. II CKN 530/2000)

Jak wskazano opóźnienie w zaskarżeniu uchwały musi być usprawiedliwione wyjątkowymi okolicznościami. Nie sposób jednak uznać okoliczności, iż powód po faktycznym zapoznaniu się w marcu 2011 roku z uchwałą podejmował działania zmierzające do zmiany uchwały za „wyjątkowe”, usprawiedliwiające opóźnienie w zaskarżeniu uchwały. W szczególności od okresu tego nie istniała żadna przeszkoda do wytoczenia powództwa. Powództwo zostało natomiast wytoczone w dniu 30 stycznia 2013 r., a więc od faktu zapoznania się z uchwałą po upływie niemal dwóch lat, zaś od dnia wydania uchwały i jej doręczenia lat siedmiu i dlatego przyjąć również należy, że uchybienie terminowi było „nadmierne” w rozumieniu art. 42 § 8 ustawy. Stwierdzenie tych okoliczności było wystarczające do oddalenia powództwa.

W ocenie Sądu przeciwko zasadności powództwa przemawia również merytoryczna ocena zaskarżonej uchwały. Stosownie do przepisu art. 24 § 2 ustawy wykluczenie członka ze spółdzielni może nastąpić w wypadku, gdy z jego winy umyślnej lub z powodu rażącego niedbalstwa dalsze pozostawanie w spółdzielni byłoby sprzeczne z postanowieniami statutu spółdzielni lub dobrymi obyczajami. Wykluczenia, podobnie jak wykreślenia, może dokonywać rada nadzorcza lub walne zgromadzenie. Postępowanie członka, dające podstawę do wykluczenia, musi być bezprawne i zawinione. Wina musi mieć kwalifikowaną postać umyślności zachowania, albo nieumyślności w postaci rażącego niedbalstwa. Zachowanie musi być nakierowane na szkodzenie spółdzielni i z tej przyczyny niedające się pogodzić z celami i zadaniami spółdzielczości. (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 maja 1973 r. I CR 242/73 OSNCP 1974/5 poz. 91)

Nie ulega przy tym wątpliwości, że w spółdzielniach mieszkaniowych wykluczenie pociąga za sobą dla członka spółdzielni znacząco negatywne następstwa, dlatego ocena zawinienia wymaga ze strony sądu szczególnej wnikliwości przy ustalaniu przyczyn zachowania członka, które doprowadziło do wykluczenia i jego oceny w zakresie zawinienia w rozumieniu art. 24 ustawy (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 1999 r. I CKN 975/97, nie publ., i z dnia 13 maja 2005 r. I CK 723/2004, nie publ.)

Nie ulega wątpliwości, iż zgodnie art. 4 ust. 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o spółdzielniach mieszkaniowych (Dz. U. 2013 r. poz. 1222) członkowie spółdzielni, którym przysługują spółdzielcze prawa do lokali, są obowiązani uczestniczyć w pokrywaniu kosztów związanych z eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości w częściach przypadających na ich lokale, eksploatacją i utrzymaniem nieruchomości stanowiących mienie spółdzielni przez uiszczanie opłat zgodnie z postanowieniami statutu. Obowiązek ten przewiduje również § 6 pkt 6 Statutu, zgodnie z którym członek spółdzielni ma obowiązek uiszczać terminowo opłaty za używanie lokalu lub garażu. Statut pozwanej, w § 14 ust. 2 pkt 4 stanowi,

iż przyczynę wykluczenia może stanowić w szczególności uporczywe uchylanie się od wykonywania zobowiązań finansowych wobec Spółdzielni.

W przedmiotowej sprawie bezsporne jest, że powód przez okres ponad siedmiu lat nie wykonywał określonego w statucie, jak i ustawie obowiązku, dlatego też zachowanie jego należy określić jako bezprawne.

Oceniając kwestię winy należy ustalić, czy uwzględniając konkretne okoliczności zdarzenia można mu postawić zarzut niewłaściwego postępowania. Z akt członkowskich skarżącego wynika, iż powód nie czuł się w obowiązku regulować zobowiązań finansowych związanych z przedmiotowym lokalem. W piśmie z dnia 5 grudnia 2004 roku wniósł o „zwracanie się z pretensjami finansowymi z tytułu zadłużenia mieszkania wyłącznie do J. Ł., która od roku jest faktycznym jego użytkownikiem”. (akta spółdzielcze). Nie ulega przy tym wątpliwości, że powód zdawał sobie sprawę z konsekwencji negowania obowiązku uiszczania kosztów utrzymania mieszkania (pозew o podział majątku wspólnego k. 2 – z akt I Ns 518/05).

Jakkolwiek sytuacja powoda w okresie po 2004 rok była wyjątkowa, ponieważ znajdował się on w zakładzie karnym, to jednak powód nie zabezpieczył roszczeń Spółdzielni związanych z prawem do lokalu. W szczególności wiedząc, iż rozpocznie wykonywanie długoletniej kary pozbawienia wolności powinien podjąć starania wynajęcia lokalu, skoro był jedyną osobą go zajmującą. Jego była żona zaś zamieszkała w nim, stosownie do jego twierdzeń nielegalnie po rozpoczęciu przez niego odbywania kary pozbawienia wolności. Zachowanie powoda, polegające na nieopłacaniu czynszu przez okres ponad siedmiu lat należy zatem ocenić jako zawinione i nie dające się pogodzić z postanowieniami statutu oraz dalszym pozostawianiem go w spółdzielni. Dlatego też stwierdzić należy, że istniały podstawy wykluczenia członka ze spółdzielni.

Rozstrzygnięcie o kosztach należnych pozwanemu oparte jest o art. 102 kpc. Zgodnie z tym przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów, albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. W ocenie Sądu Okręgowego zachodzi w sprawie wskazany „szczególnie uzasadniony wypadek”, Sąd Okręgowy wziął pod uwagę stan zdrowia powoda oraz fakt, że powód jest w trudnej sytuacji materialnej, jedynym jego źródłem utrzymania jest zasiłek w kwocie 271 zł miesięcznie, ma też zaległości czynszowe. (k. 34 57.59, 65) Ponadto okoliczności niniejszej sprawy związane z podstawą faktyczną dochodzonego roszczenia, a związane z faktem wydania decyzji wykluczającej ze spółdzielni mogły wskazywać, iż po stronie powoda mogło istnieć poczucie potrzeby uzyskania ochrony prawnej w toku postępowania sądowego. Powód w dobrej wierze prowadził proces sądowy ze Skarbem Państwa.

Również z uwagi na powyższe nieuiszczone koszty sądowe, na podstawie art. 113 ust. 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U. z 2010 roku, Nr 90, poz. 594 ze zm.), Sąd przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Biorąc powyższe pod uwagę i w oparciu o powołane przepisy prawa, Sąd orzekł jak w wyroku.